

22/53/19

конт 28

ВѢСТНИКЪ.

1890.

4.

ВѢСТНИКЪ

Число 1.

Щебтень.

1890.

Подворѣнной перервѣ Отець постановили знову выдавати Вѣстникъ, але въ якъсе иншихъ обставинахъ! Призвавши провадити Интернатъ въ иншомъ напрямѣ, не чули се въ силѣ дальше за нимати се лично закладомъ, и то было причиною щороку 1888. а въ разѣ двалѣта тому лишили Интернатъ Отцю Маршалкевичови. Колиже знову мусѣли взяти въ свои руки провадження Интернату, но знали ми удасть се такъ якъ давнѣше зъ тыми больше менше уминиками такъ ити рука въ руку якъ то давнѣше бѣвало, але зъ другою стороною видѣли що упадає фронтъ Закладу постановили вертати до давнихъ порядковъ, и давныхъ практикъ. Що не можє повернути въ се такъ какъ давний напрямъ, то можєна переконатисъ зъ дѣ точки инструкциі яку лишили Отець. Отцю Маршалкевичови, уступаютки зъ Интернату, котру тутъ наводитъ се:

§. 37. „Mielis'my podwojne zadanie: wychować naszych uczniów na
 „ dobrych rusinów i dobrych katolików. Takie'my zawsze głósili
 „ w tem przyrzuczeniu że nasi uczniowie będą dobrymi rusinami
 „ i będą mieli wpływ na swoich, i wpływ na to że między rusina-
 „ mi przyjmie się kierunek chrysto katolicki, który narodowości nie
 „ zaszkodzi ale owszem podniesie ją.
 „ To smutnem doświadczeniem zda je mi się że dziś powinniśmy pos-
 „ tawić jako program: wychować jedynie dobrych katolików—
 „ a będąc oni dobrymi katolikami, to się już sami jakoś wyrobią
 „ na rusinów takich jaey x katolickim się pogodzą.
 „ Uważajmy więc rusina za rusina tj. mówimy x im poluska, niemiej,

„ты захчэ jesli się zapala nawet przeciwko polakom, powótmu mi
 „wyburzyć się ale w to jakiekon pojęć - do jakiej partyi nalezy - mo
 „mieszajmy się - mek sobie będzie jaki m chce byleby był katolikiem
 „rzymskim.

„To przy naj mnie moje zdanie, bom stracił już i lluxyę ze potrafię
 „stworzyć jakąś nową partyę ruską, cyślo narodową, a przytem szcra
 „ze katolicką. Dilo pisało onas: „Усторія релігійносполитомі польскоу
 „повинна Польковъ поучити що бєвкї експерименти вохобува
 „ти „новыхъ“ акихсь Русиновъ не удавались и теперъ не удадуться.

„Маємо на мисли тую роботу яку взяли на себе своїмъ им
 „тернатомъ Змартвухветаньцѣ. „Удаје się ze Dilo ma racyę
 „Така partya може się kiedyś utworzyć - може nawet nasi ихъ не ивє
 „до tego się przyхуниа - але nie ту ја tworzyć бєднєтѣ. Мѣ творъ
 „~~мы~~ katolikow a resztę zostawmy J. Bogu.

„Dawniej zwykle sam poruszałem kwestye narodowo-polityczne, wy
 „woływałem o nich rozmowę, ale przekonałem się że nic przez to się nie
 „wskóra, tylko traci się u nich czas i nie, bo kto nie myśli w tem tak jak
 „oni, ten dla nich nie może być аучєливы. Lepiej więc u nikas' ta
 „kiek kwestyi - nie mówić o nich. A kiedy oni spostrzegą że nie lu
 „bitym o tem mówić, ani by przy nas mówiono, sami przy nas o nich мо
 „wić не бєдѣ.”

При выборѣ нового цензора, хотѣли Отець до вѣдати єь аке єсть
 загальноментнѣ учениковъ владомъ выбору, сказали про те щє
 вєбъ водпоручники поприносили на заєбданъ котре вєдбуло єь 2 го,
 лосєи зъ своихъ класє. По розмотрєню тихъ же показало єь що:
 Будный ма вь голоєвѣ 11, Бидикъ 5, Набакъ 4, Рогошевскій Стѣп: 1,
 Мольцкій 2, Рогошевскій Антольдъ 2, Савиньскій Левъ 1, Шо
 рискій 1, Лосацкій 1, Вѣтковскій Стѣп: 1.

Урядники и декотри зъ учениковъ не голоєвали.

20. На екзорте Отець говорили о томъ, що загально вєвскар
 аєуть єь иє нема у насъ єєтѣ. Що такъ єсть нема єєминтѣву.

Душе трудно хоть что написать, газеты никто майже не читает, нема ревности у сеніорів, трудно було навіть газету знайти когось на сеніора, нема навіть як то давнійше бывало сварити. Може же було але все таки показовало что есть икесь фритт. Теперь тихо, супоквѣно, але се тишина гробова. *Эго мусе?*...
 А то знае?.. Либа никто исно. М Отець сказали що самі добре незнають.
 Въ егравозданію зъ року 1887. было сказано, що цбле выховане треба оперти на совѣтности щобъ кождый робивъ зъ переконаны, не для око, але зъ разомъ опертый на интересъ члениковъ, щобъ они розумѣли шрозъ цблего порядку, зъ офивленіа граць въ интфнатѣ, они самі користають. Неі мають икусъ участь въ управленю, а тогды будуть дбати о сеі горядокъ. Проте урядникамъ давали се особнй комнаты щобъ ихъ заохотити до урядовъ. От есе ехъ и се питали Отець не було ли днѣ? Интересъ выродкувъ егоизмъ, а егоизмъ дабивае все же шлахотне русво.
 Чинь ка длякого на свѣтѣ длякого нема людей? дбове оглядаються на интересъ. Треба було, треба и теперь веказати икунагороду, але то нагородою неі буде ~~бже~~, не икась користь, але перша бже, друга блудній, трета роскошь елужити икйсь справъ. Чи бже бже наша цблето?.. чи бже понукою до дбана?! Если се бачитъ икь рѣдко те перъ ира, тупають ученики до еповѣди и причастіа можене отомъ сумнѣватисе. Чи робивъхтоє для того щобъ елужити справъ, а вглядно до бже интфнату? Чи еасомъ тутъ не есть главный сукъ днеохолена? Ддаеь що те перъ рѣшнй инапрямъ закладу есть не приемный для учениковъ. Хотили помагати, елужити икйсь справъ, треба бже дбати для неи фемливыми матери до неи переконаны. Шрозъ отже аибного шрозли того не було шрозли кто не бравъ се радо помагати О. Секторови въ управленю интфнату. Эгому газету товариства не читалось? бже писалось рѣшнй захймающихъ учениковъ. Эгому не писалось? бже була рѣшь душе трудно и неприемна до тикати справъ въ котрыхъ рѣшнй илосе до вѣстиме. Э наконецъ чи добро близнйхъ было побудкою до граць? Давнѣше колега нае обходивъ, бо учащавъ до тои самои шмназі в м для того шрозъ нашъ родамецъ. Э ика на ерада? Не могу, сказати Отець, вемагати водо вает шрозъ вы дѣтнили свое переконаны. Велибымъ зуй, фавляеь еашъ не читавъ бимъ шрозъ вы мислите, але понеже року управлѣти зъ вами вепольно мушу оглядатисе за такими котры замкою

роздумують ся. Прошу отже вас шобъ тіи котрі суть такими ста,
нули при мені, не усудались. А шобъ не суть такими не маю и мѡ
се за дла, але прошу шобъ дѡ тѡмъ се не крили, шобъ се усудили бо и са,
мѡ будуть въ фалшивѡмъ положеню и менѡ переи дѡржати муть.
А то менѡ не довѡряю, хто догадуе се, акихъ штукѡвъ змар тѡва,
вѡстальскихъ, хто нуѡ фѡралъ за стозливну на прѡму въ ин тѡрѡна,
тѡ, хто уважѡв се за кривду, не возму му за дла шобъ такъ нуѡ,
шобъ такъ мислитъ, аленей не бере уха стѡи въ тѡмъ шобъ се
робитъ.?"

Отець питали и брацтво и товариство чи було бы добре впрѡва,
дити знову да вѡнѡшихъ совѡтниківѡвъ, або монѡторѡвъ. Совѡтники
або монѡторы малу за задачу въ тѡждневныхъ засѡданялѡхъ зѡверта,
ти увагу Дѡтцѡи на єго поступованѡхъ зѡучениками. Не мають они
доносити, доглядати, або скаржѡити ся, бо се єсть рѡвѡ сеніорѡвъ и
вѡдпорукникѡвъ, але въ загаль перестѡрѡгати. Шо сѡрѡвѡ в хосенна и
потрѡбна, то вѡсе дѡ того мѡжна да клякити, шобъ и вѡкали тѡкѡ добре
самѡ Отець не могутъ євого поступованѡа осудити, єкѡ тѡ котѡ,
рѡи се дивлять дѡ далека на се и найлѡтше по сѡбѡ знають о сѡлького
поступованѡхъ добре або дла слѡдствѡє маѡ. Нодитѡ мѡши головнѡ се чи
ученики будуть мѡти вѡдвагу Дѡтцѡєви зѡвертати увагу на илѡ
поступованѡхъ. На се вѡдповѡвѡ оденѡ, шобъ такѡй великѡй стѡрахъ пѡчѡ
теперѡ передѡ Дѡтцѡємъ, шобъ не здають се єму мѡжливи тѡкѡ совѡт,
ники. На се Отець вѡдповѡвилъ шобъ вели тѡкѡ єсть тѡрѡвѡ разѡ ~~дѡрѡвѡ~~
потрѡбували бы шобъ и мѡхъ тѡхъ зѡверну въ увагу на се, бо мѡситъ бути шобъ
вѡ ихъ поступованю, шобъ тѡй стѡрахъ викликѡв, а се єсть дла. На конецѡ
сказали Отець шобъ о тѡмъ мѡжѡе шобъ написати въ газетѡ и пости
тати се давныхъ совѡтниківѡвъ, котрѡи єще суть въ академїи нѡмѡвѡдо,
мѡ чи була вѡ свѡмѡ єка користь? длакого сѡрѡвѡ упала? и чи они терѡвѡ,
ли коли да євои предѡставленѡи.?"

20. Братѡи алюмни єпѡвали першѡй разѡ руску службу євѡнѡу. Понеже
мало ихъ єсть голосѡвъ, єпѡвали въ єу проводѡ органѡвъ. С. Дѡльничѡ
кѡй, спѡри тѡуальнѡй руского ємѡнѡра, сказали шобъ вели се не стѡвѡвѡ

Цыковито слухасу Бофсу, алиш при тихой слухасу Бофий лаввають ся
 до котрих ученики, можа соот помагати органами. Ученики водтавк не
 стбвають понеже тенори недоволенй за се шр братъ Петко не учивъ ихъ
 такъ якъ они бафсали, не хотвли стбвати. Отецъ шрбы стбвъ шмовъ лтм
 ш и можа було обутися безъ органовъ шр до котрыхъ дразнило, представ
 ливъ до котрыхъ, шрбы стбвали разомъ зъ братями, а не знайшли хот
 никовъ мѣжа старшими. Обиавляли ся фрактомъ гасу, а до дновъ ра
 дили шрбъ вѣтъ зобовѣзати до стбву. Отецъ зъ вѣсго зрозумѣли, шртій
 бѣать ся вѣрѣсняти водъ иншихъ, зѣрвати зъ тыми шр стбвати
 не хотвли, а тыми самими станути рѣшучо и явко по сторонамъ вѣт
 ца; а вѣтцеви якъ разъ осе ходило. Хотвли при той нагодѣ соста
 вити партію порядку и власти. Неудалось!

22. якъ разъ двароки тому коли зостава Малькинський шт. Отецъ ого
 лосили, шр на цензора выдираютъ Биталда Рогошевского. Зѣрѣкшѣ
 скимъ зостава Шориский.

Товариство о мало шр не розбѣрсь. Зѣступивъ аденъ зъ стбвариса
 ва говорари, шр вѣ нѣль нема шитѣ. Штѣтѣтѣт collegium. Шрѣтънъ
 двохъ мѣжъ бѣ знайти котри бафсали бѣ воощивити Товариств
 во. Длакогого зъ ними незвѣдавъ ся? Показалось шр не двохъ бѣ
 ло такихъ ало трѣхъ. А вѣ котирѣхъ шртѣвѣхъ теплош и ревностю
 шрѣ бѣ не можна було зрѣбѣти! Ато маѣ правдивый за
 таль до працѣ не зѣуваѣсь водъ неи аледо неи иншихъ тотыгаѣ.
 Другий выступивъ говорари, шр не хохе масковатися. Здаѣ ся шр се
 була водповѣдѣ на вѣтца шкзорту.

26. Застданъ водпоручникѣвъ: Цыковити и: зѣ Товариства нема вѣ
 есадныхъ тоховъ. Зѣ шбрацѣтва водпоручника не було. Прокошанк
 кий зѣ классы н.ч. 12 и 19: 1) Просѣтъ шрбѣ на швданѣ мѣсто молока
 бѣжѣнай. 2) Шроби на прохѣдѣ ходивъ штохокс 3) Не знають коли от
 ворена бѣлярна? Малькинський шт. зѣ классы б.ч. 29 и 15. 1) Просѣтъ шрбѣ
 на вечери ритати по руски. 2) Рано шрбѣ можна вѣставати о 4 год.
 3) Швдельцѣ не хистѣ и хѣтѣ, за нагто сухій. Отецъ кѣвъ зѣ мѣшаной

влисы. 1) Скаргать се мо на горьнема шртокъ долищена.
 До вѣдходъ вѣдпоручниковъ Було заставанъ уредниковъ и сельоровъ.
 На тонки вѣдпоручниковъ Отець сказали: мо нема вѣдповѣдникъ
 рускихъ книжокъ домитана. Дано сказали мо моженъ вставати
 о котрой хто хоже, лишь шроби се не умивати але потило ухити,
 се въ спальнѣ. Шр вѣдольцъ неки стѣ мо рорухили Отець брату
 Антоноу, шроби тойже сказаъ братови Валентоу. Вѣдла
 домъ хлѣба Отець сказали шроби той хлѣбъ котрый лишаъ се
 на столахъ во обѣдѣ и вечери, не класти другий разъ на тацу, але по-
 ресвѣдхивши се въ богато шрельхъ крумовъ лишаъ се, вѣдкликами
 се и упоинили шроби кождый бравъ только хлѣба, коль коможе
 зѣбти, а тогдѣ не буде за сухий. Мѣсто молока не може бути
 наю бо на сампередъ, шроби се не згодили на се а вѣдруго шроби
 не есть такъ поживный а въ молоко. На прохвдѣ вѣдмусѣтѣ ходи,
 ти бо попереше, не було бы кому лишивши ихъ се пльнувати, а по
 друге шроби бы вѣд не було на прохвдѣ то бы не было прохвдѣ прими-
 ный, а въ прохвдѣ здорово есть повѣтрѣ змѣнити. Вѣдла домо
 обле рнѣ Отець звернули до сконома, а вѣднѣ сказаъ шроби вѣд знатѣ
 коли есть отворена. Шртокъ сказали було аъ три, дѣр се подѣли.
 Сказали спальникареви шроби спитаъ се рихто у себѣ не мае, шроби
 но зѣ тѣхъ котри мають особыя комнаты.
 До котри хотѣли шроби рихтати при столѣ вѣд култѣратуру. Отець
 сказали шроби трудно есть при столѣ рихтати учебники.

24. Отець на экзортѣ говорили о Босифѣ въ Армагѣ сказали о цѣлѣ
 ной вѣдвѣдѣ, а въ она потребна поъ кождымъ вѣдладомъ тѣмъ, кот-
 рымъ лѣтѣ выхованъ може дати а къ становиско въ свѣтѣ. Зверну-
 ли увагу а въ теперъ у насъ въ Интернатѣ мало такихъ моделей кот-
 ри бы емѣло стояли при своимъ переконаню. Отець роблять все шроби
 могутъ шроби осмѣлити вѣдхъ висказати передъ ними свои гадки.
 У ней говориъ шроби хотѣтъ але шроби не вѣдкоу шроби вѣднѣ поъ
 тѣмъ вѣдладомъ не овятъ се. Доситъ перекитати тѣ догли си въ
 рѣднѣхъ лѣтахъ а къ писали се въ газетѣхъ. Ито съ рускый

7
якбы бувъ се прогитавъ бзидбы се за голову здивованный якъ могли урочи,
ки такъ сибло писати протѣвъ своему Настоятелю. Скажавъ оденъ цр
въ Интернетъ есть великій страхъ ~~въ~~ передъ Бѣтцями. Однако въ
самой недавно написавъ страхъ яку допись критикуючи Бѣтца.

Бѣтца не боятъся, бо Отець нѣколи за се не караетъ цо хтось протѣвъ нхъ
скаже, въ найгоршіймъ разѣ если водновѣдетъ на озортъ або якъ тѣперъ въ
вѣтнику. Але пречтѣмъ боронитись мило вольно. Зло кого боѣтъся, то
своихъ колѣгѣвъ. Передъ Бѣтцями вискажутъ свои переконанья, свое оубрѣнѣ
на поступованья тыхъ котрѣ злого духа впровадѣдуютъ до закла,
ду, але голосно до тыхъ не выступаютъ. А если такъ есть то таи сво
бога яку дають Отець всѣмъ мѣрѣ легко перемѣнитися вло. Зло не
молчать, а добри не водзиваютъся, и такъ зло не знайде нѣколи я,
кусъ оппозиціи, а буде свободно обговодитися въ Интернетъ, и иншихъ
тыхъ саимъ до себе потягати. Въ конци Отець сказали цр товихъ
повтримъ вѣдо впровадѣсеня нового уряду совѣтниківъ. Чи могутъ
добрѣ радити тѣ, цр оглядаються на вѣттороны, не мають вѣдо
вали выступити вно до своимъ переконаньями?

Редакторъ В. Логошескій

~~_____~~

Dodatek do „Btemnika”

(1890. Kwiecień. № 1.)

Postęp naukowy u nas.

„Sirocium” - w Kwieciuń № 4. od str. 141 do str. 204.

1. Cel i zadanie naszego Zgromadzenia. (Dokończenie)

W wielu miejscach niejasno; nie odrazu można schwytać logiczny ciąg myśli i następstwo jednych po drugich. Czasem jakieś zdanie niewiedza co skąd się wzięło? trzeba dopiero się zastanawiać. W takiej rozprawie powinien autor sam już o to się postarać aby odrazu każdemu czytającemu było jasno.

Nie należy wyrażać się o pobudkach niedoskonałych ale iśrytych, jakimi są: obawa piekła i pragnienie nieba, z pewnem lekcwaniem, jak np.: „że tak niekie i podle są powody naszego życia...” Raczej naturalnoloby wykaraci jak nawet w tych pobudkach jest równe miłości Boga, choć iśaba „initium amoris Dei”, bo inaczej byłyby akty serviliter servilis. - Tak jak znnowa czyste i doskonałe miłości Boga nie może wyklucać interesu własnego. Nie można tedy bezwarunkowo wrężyć na interes własny potępić. Jest bowiem także i interes miłośny np. kochać i być kochanym. Samego strachu nie można zupełnie wyklucać jeśli jest strach przed utratą osoby ukochanej a choćby i przed karami które są wynikiem gniewu Boga (timor damni et poenarum) i pragnienie już bardzo prawdziwe osiągnięcia i posiadania przedmiotu ukochanego (desiderium remunerationum). Powinno się starać zasłużyć miłości (meritum) być jej godnym (perfecto) i nie można wyklucać pragnienia wygnania tego miłości (felicitem in amando) I dlatego to potępić nie jest proponować: „Datus habitualis status amoris Dei, qui est charitas pura, et sine ulla admixtione motivi proprii interesse. Neque timor poenarum, neque desiderium remunerationum habent amplius in eo partem. Non amatur amplius Deus propter meritum, neque propter perfectionem, neque propter felicitem in amando inveniendam.” Kiedy się kocha ośby naturalnie i w puście samo kochać się myśli jej atybyta

2. Encore nos élèves. Artykuł obcesny, bo ai na tych okazyach a jed-

naż niema w nim, ani powstania się, ani ney nienależycy, do przedmio-
tu. Wszakże najsmieszne i prawdziwe, a pisane z usuw, i ciężdem. Bardzo to przy-
na: obrona naszych uczuć przeciwko nam samym. Rada ktoś, autor podaje przy-
kolicie drugiemu trafem — a może współznościs ucni i przekonan — epokala się
z tem co wypisano na początku „Btcmnuka” — „Ne pas toucher les questions
de nationalité.” Drugi jednak ucni tej rady: „In omnibus adde modum?”
jesh niemożliwe, ney, ani dla nas, bo jak wywarci się z umiarkowaniem tam
gdzie my widzimy ruiny katolicyzmu? — ani dla nich, bo każda najbardziej
umiarkowane zdanie nane ich drżni. Moge zapewnić autora że wlechy
kiedyśmy jesue wierzyli mocno w to że narodowości ruska da się dołączyć
z katolicyzmem, nigdy uczniowie nasi nie usłyszeli od nas co aby
ich raniło. Byłoby tego co się dzieło u nas u Bulgary do wołoby że się nie
mylimy w tem co uważamy dla narodowości jakiej zgubnem, bo się prze-
ciw pokarato cemu są Rosyane dla Bulgarów? Tyłko, ponieważ Rosy-
nie są naszymi wrogami, stąd uczniowie brali to wyzłko cośmy mówi-
li jako wyraz naszej nienawiści i niechęci, a nie życzliwości dla nich.
Lepiej więc było, na to się zgodzamy, o tem nie mówić wcale naszym
uczniom. Jesli by nie wypadki, mylimy nigdy nie mogli ich przekonać a tyłko
drżniliśmy ich bez potrzeby. Tu się ma near podobnie. To co powiemy o Ru-
sinech przez uczniów naszych zawsze brane będzie jako wyraz niechęci,
stalego ichy kolay. Więc lepiej milć. Wnelkie najumiarkowanie nasze
słowo wiesz, że politykowanie. Rada byłaby radykalna chyba ta, gdy-
by nie kolay ale np. Bulgary wychowywali tu Rusinów.

3. Jakim jest Bóg a jakim jest człowiek — — „tamdołd” jest pro-
winyporalizm, a pisowni więc lepiej tego wyrazu nie używać.

4. Bóg (wierze) w poezji nie używa się wyrazu: czmycha, pyzaty. —
By może powiedzieć: „Panie, nie dożyj Ci siebie, boi Ty miłości.” wywodzi
z tego koniecznie stworzenia. Z tego by wypadło że Bóg miał stworzyć świat.
Tymczasem jest dogmatem że P. Bóg, w tych osobach wystarcza najupelnij so-
bie.

5. Deryderygnu cyli droga do miłosci Bożej (c. d.) Bardzo dobre near ta
stronczona: po polsku oddana. W używaniu wyrazu najpřed trzeba oddzielić
go od najpřed i nie używać jednego za drugi.

6. Tak powinniśmy się zachowywać w czasie lekcyj i pienu? — Bardzo
dobrze napisany artykuł. Stusne są i widocznie na czasie mszi w nim zawar-
te. Takie wytykiwanie naszych błędów i wad dowodzi z jednej strony że choi
jest złe i nierakowność wiód nas (a gdzie niema?) to jednak miejmy to złe

i budź on realny, a z drugiej strony jest ornaty, że wzruszy pragniemy coar
 wicznego postępu w doskonałości rachony, skoro ktoś z nas na nasze wstęki wsta-
 cać usaga ~~na~~ odwarę się a tem samem jest przeświadczony że tem nikogo nie-
 dotknę. Treba unikać w pisanu (a nawet i w mówieniu) wywar: gadać, gadanie
 do nie należy się również kłasi drugi przypadek. - Ostatnio usaga i słowa S. Augu-
 styana może było oitniej wywarie i zastarować. „A lembardziej w czasie śpiewu
 chwalebny Go.” - Precież jeśli co to śpiew ma chwalić Boga; innego celu u nas
 mieć nawet nie może.

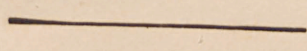
F. Wspomnienia podwórzy z Rymu do Słowa. (c.d.) - Tak również naj-
 mięcej bardzo i z życiem opowiedziane. Forme tylko i pisownia trochę nied-
 bala.

S. Kromka. Bardzo dobrze pisane, z życiem, dowcipnie i zajmujące. Pisz
 ją nie-bolaki, więc naturalnie że są błędy w pisowni. Np: nie mówi się: „za-
 paleni duchem Chwały Bożej” - ale „gorliwoci o Chwałę Bożą”. Rozpoczyna się od
 początku, nie z początku. etc. etc. etc.

Akafistki śpiewano do P. Janna, a nie do N. Serca J. - takiego Akafistu
 Rusini nie mają.

Święta wielkanocne nie nazywają się wakacyjami, a tylko świętami.
 Rekolucye uświadomienie mię mię, na celu przygotowania do Spowiedzi (Spowiedź
 o wiele wcześniej odbywają) ale mówią się tylko koriforencje o Myce Sai-
 skiej. Jakich ich cel? Chi to są?

Bardzo sympetycznie i miłe jest opisanie i. p. Danek. Są tylko pierwsze
 niedokładności np. Doktor nasz nie widział go wcale - inny go kęty, bo wtedy
 nie był u nas kiedy go pier ukrył. - Komunię S. przyjęł w Mielsku, na 4.
 dni przed śmiercią.

ВѢСТНИКЪ

Число 2.

Май.

1890.

3^м Засѣданъ вѣдпоручниковъ. Яккерскій зъ братава. 1) окарифсать се шо ностъ и вадельцъ нехисті. Стуковъ зъ класи п. ч. 27. 1) просятъ шобъ мѣсто по вечерѣ ричено работы по сѣданю, бо на вечерной рекреаций дурсе се запогосицуютъ, 2) декотри не розумють того шо ричаютъ въ рефектари. Малыкинъ шкѣй бѣ зъ класи п. ч. 29 и 15. не ма въ фадныхъ токовъ. Амосовъ зъ класи п. ч. 13 и 19. просятъ шобъ: 1) вызначити серіѣ въ граню круглѣвъ. 2) шобъ выписати книжки до ритана. 3) шобъ тѣ котри мають кривныхъ могли до нихъ ходити въ недѣлю, мѣсто ити на прохѣдъ, бо одни ходятъ а други нѣ. 4) шобъ прохѣдъ замѣнати на субботу. 5) окарифсать се шо до выходка ходитъ за бога то, 6) шо оконоловъ зи скоро замикавъ бѣ, лярню не рекавъ ахъ микѣ пѣть хвилѣ.

Засѣданъ уредниковъ. Отцъ вѣдпачи шо се рѣчь рефектарного шобъ ностъ и вѣдѣцъ били ричеті. Шо до ностѣ сказали шо моу на раноричеті, или шобъ три ричетію захавати шѣлкавитѣ мавчанѣ. Про ританѣ просили шобъ бѣльше не вѣполминати, вѣро, рѣшъ сказали шо се есть дурсе поучилое шо теперѣ ритав се. Про круглѣ вызначили шо ма въ грати кофѣда серия по пѣвъ години за порядкомъ. Книжки вѣвы по ричаютъ завсѣгда коли суть въ бѣблиотѣ.

леньких на то шобъ галосно учить ся, учать ся за галосно (Отець ихъ
удоблиули) 18) шобъ въ ректорари есть порохов на лавкахъ (Отець порухили
ректорарию шобъ сказаць братови) 19) шобъ хлѣбъ сухой (нема радн)
20) шобъ нема порядку въ купельяхъ (Отець звернули увагу того котрый купе-
ляли ся занималъ) 21) шобъ вода въ ректорари тепла (ректорарный мад сва-
зати братови шобъ воду приносилъ передъ саамиъ обдѣльабо воеерого)
Шерекій зъ брацтва. 1) скажутъ ей шобъ економа тилиъ на котрыхъ вь
злой не лохъ водразу вѣддавити уснаній, акъ на другий день.

Стуковъ зъ лавшаной класи 1) скажутъ ей шобъ шѣтки водъ шваряцуть
повитирани (се належитъ до окнама) 2) провѣть шобъ установлено котн-
ри сери в три кругахъ (неузгляднено Квйсовскій зъ класи п.г. 15. 1) скаж-
уть ей шобъ аденъ за часъ ходитъ до товариства жеда галосно учать ся
(того удоблиено) 2) шобъ сеньоръ не пильнуе порядку, бо коли иде спати
бере зъ собою сѣрѣки и не лохъ вѣтвирати вѣконъ (Отець его удоблиу-
ли, шобъ до вѣконъ то оправдавъ ей сеньоръ тилиъ шобъ не мѣвъ вѣтви-
рити бо бувъ вѣторъ)

Забранъ урядникѣвъ На проходѣ кождой лусить ити сказали Отець,
бо попередше не було вь приемного проходу еали вь лишъ мало хто пойдѣвъ,
а по друге не лавъ бы хто пильновати лишившихъ ся. Салаты не
можна знести бо большѣсть на се не пристае. До городу ходять ся учить
клатрики и академики, отако трудно шобъ еще и зъ интернату ходили бо
бы одинъ дружилъ пересказували. Лѣтѣи точки не узгляднено бо нема
рацѣ шобъ лишъ шеста класа ходили къ гимназѣ учувати по мучѣ про-
кѣ нѣ?, тилиъ больше шобъ вь шестѣй класѣ видѣть самый сильнѣйшій. Шобъ
ей тилитъ шѣтѣи точки, Отець сказали шобъ се негрѣшно одну точку койска
разъ подавати. На проходахъ постановили Отець купувати помераньки,
и то порухили економави. Если ходитъ о се шобъ ся растѣйше купати, О-
тець дали тили шобъ вь лѣтѣ буде можна растѣйше ся купати бо вьсе,

тащить козодолу лишь хверть години шобь ся въ зманой водѣ выкупати. Кудь до крикету Отець не куплять, бо постановили вѣсе зрадныхъ забавъ не купувати, тому цо не шацють та вѣ закладового швѣ своего.

Вѣтнико есть у Зѣтца а хто хоже арокитати може соовпорсикити.

Одинацѣту точку водкенено. Есть больше аматоровъ зупы квасковой екъ си противникѣвъ протѣ она лишитъ си. Прудно було бы вѣсмы дого, дати, кому давати большой порциѣ а кому меньшей, протѣ лучше неидѣ лишитъ екъ бурило. А вѣсмы молоко иначе не може бути. Булки еуть афѣ за свѣрси, а екъ си трафитъ коуцѣ суха екъзвѣкайдно то вѣсе трудно. Стѣць увзгляднѣють тѣ внесени зѣ мунѣ торства котри иль подобѣ еси, а не тѣ вѣ котри вносили. Евономѣ оправдавѣ си тѣмъ шѣ уфра, не принѣсь позно въ вечерѣ, протѣ не лиѣвъ зарадѣ роздати а леаѣ на другий денѣ.

12. Отець водофрала двомѣ особнѣй комнаты за те шѣ принимали у себѣ дружилѣ и за голосно размавлѣли.

14. Засѣданѣ водпоручникоѣвъ Квѣвскѣй зѣ клѣсы п.г. 15. не маѣвъ фра дуныхъ точковъ. Вѣтковскѣй зѣ мѣшаной клѣсы у шѣрбы не рѣптали въ ресфектарѣи перерядау бо не розумѣють (неувзгляднѣно) у шѣрбы на вечерѣ хто илншѣй розносивѣ не тѣ салѣи. (кому? водпоручникѣ не подаѣвъ прилины, протѣ тои точки неувзгляднѣно) у шѣрбы бурѣ рѣскѣй стѣвъ (водо тои точки то Отець нѣрого не скадали). Лысѣвъ зѣ клѣсы п.г. 19 и 18. у шѣрбы не носили въ ресфектарѣи тѣ шѣ носѣть, понѣрѣсе носѣть такѣ шѣрбисто вѣсе достанѣ потрафѣу не одѣтъ зѣ четвѣртой клѣсы, коли ещѣ шѣста не достала. (Отець звернулѣ увагу ресфектарного шѣрбы на тоѣ уѣафавѣ) у шѣрбы Отець позволили зѣвати водѣ фратѣи Пѣтка нотѣи зѣ пѣвѣи иаили свѣдскаили. (увзгляднѣно) у шѣрбы не давали мамалиги, и шѣр-

рованных крупок перловых (Отец вѣдповѣли что порадесть съ Отцемъ
 Александра понеже они суть прокуратороловъ) 5) шобы Отець выкозика-
 ли книжка екаѣ хто хоче в) шобы зле трасутъ ковѣрики и маништы (увзгляд-
 нене) 8) шобы фризеръ такъ стрилъ аѣкъ собѣ жалають. 9) шобы знести прохо-
 ды цѣлкомъ (неувзгляднено) 10) шобы можна грати въ вѣтку (неувзгляднено)
 10) шобы мунѣторство було въ субботу (все було въ субботу лишь теперь влас-
 не вышло въ недѣлю все але буде въ субботу) 11) шобы сколомъ не даѣ нитокъ, и шир-
 роковъ до привязуваня рисельныхъ бляшкѣ, въ концѣ шобы есть грубанскій, бо
 часто лучаѣ съ шобы ститаный о шобы вѣдповѣдаѣ мене то нѣкого не обходитъ
 иди до Шерского (помолника) той шобы вѣдсылаѣ опѣть до сколома, конецъ зѣ кон-
 цемъ шобы пытаный не одержитъ жадной вѣдповѣди. (Отець упоминули ско-
 ломъ за такѣ поступованя.) 12) шобы на вечерѣ було квасно молоко незбаране.
 (сего неувзгляднено зѣ слѣдуючихъ приликъ: 1) шобы незбаране молоко есть о много до-
 росше екаѣ збаране 2) не есть такъ здорове екаѣ збаране, 3) годѣ познати ри-
 молоко есть збаране или нѣ.) 13) шобы не було проходѣвъ на цѣлмъ день (еще Отець
 не рѣшили съ) Шерскій зѣ брацтва 1) шобы Отець урядили коли матвѣка
 на цѣлмъ день (екаѣ попередю) 2) шобы давали редьковъ дома. (увзгляднено)

Застданя урядниковъ Отець сказали шобы выкозикають такі книжки екаѣ
 кѣ увидѣаютъ для кого вѣдповѣднѣй. Фризерови рѣзано шобы такъ
 котри не удерсуютъ волосы въ порядку стрилъ цѣлкомъ коротко,
 протѣ и вѣнь такъ робивъ, але теперь понеже на те скажуютъ съ обвѣд-
 ли, шобы скажутъ такъ стрити екаѣ хто хоче. Сколомъ закрилѣтмъ шобы вѣрѣ
 вѣдъ двохъ лѣсцѣвъ не має нитокъ и екаѣ нѣкто до него не приходитъ,
 выдѣко отѣсеши шобы не суть доконце потрібнѣй, протѣ Отець не казали
 сколомови купити. А понеже бляшки показалъ не конче практич-
 ными тому ихъ залишено уживати.

Вѣдпоручника зѣ Товариства екаѣ батилиало не було. Причина сего екаѣ
 до вѣдалисьмо съ була съ, шобы Отець тогоже подавельныхъ черезъ ихъ вѣд-

поручника неувзглядывали. Тому воля радише на ританно просити Зот-
цеа отов, що иль буде потрібне, якъ выслати воупоручника.

На конци заставаня остерегли Отець сенворовъ шобъ больше уважали
на порядокъ въ класъ, та шобъ выходили различно назначали сенвора,
позавкъ часто лугат ся, що коли застане ся кількохъ розмавленихъ въ
коій класъ вымовляють ся тымъ що нема жадного сенвора.

22. порестали Отець оповдати, и не будуть тогже продовжати ась по-
ки не выкрие ся што насклава тьску на суганнм. що брати воуважи-
ли провотрити

25. Заставане воупоручниковъ Квиовскій зъ класи п. ч. 15. 1) шораноне
уть во ресектари стола дофре постирани. [Отець звернули увагу ресек-
тарного шобъ сказавъ братови] 2) шобъ передъ обѣдомъ и вечерою клали воре-
сектари кождому хлѣбъ бо опсьля вельми довго шусать хлѣбти мен-
ши за хлѣбъ ресектарный зъ хлѣбомъ до нихъ дойде (увзгляднено) 3) шобъ пе-
редъ пѣтою мофсна вставати [вставати передъ пѣтою Отець позволили, лише
шобъ по тако вставати, и не, входитьи мити ся, але сидѣти на лѣвку учити ся.]
4) шор Голицкій перешикарѣе франемъ на скрипкахъ учити ся (Отець его упоми-
нули) 5) шобъ шваривъ бувъ во бляшаныхъ пуделкахъ бо дровкени дуже скоро
се нищатъ (Отець постановили штатати се шор до того шрата шконо-
ма). Вѣтковскій Н. зъ класи п. ч. 26. 1) шобъ була рекреация въ недѣлю.
2) шобъ не давали такъ часто мяса и бараболъ [неувзгляднено] 3) шобъ
бувъ подвѣтрокъ [неувзгляднено] 4) шобъ бувъ рускій стѣвъ и шобъ ученики
сѣвали руску шуху шбону 5) шобъ вѣтковскій шт. не буръ урядниковъ воуво-
бѣтъ бо вонъ непорядку свой уредъ шрау, тому шор шѣтки суть непорядни и
за позно входить зъ швѣднѣ. 6) шобъ каше и салати не цукровали (увзгляд-
нено.) 7) шобъ въ понеделокъ бувъ проходъ на шѣлый день (увзгляднено) 8) шобъ

проходъ буде разъ на три тыжднѣ (не ма рацѣ) 1) шоръ було оповданѣ бо мо-
 же то якъ разъ нѣкто зъ тыхъ не провинивъ шор ходатъ на оповданѣ 10) шор
 вѣдальцѣ нехистѣ (ресектарний маѣ сказати се братови) 11) шоръи крадли
 грубѣ Крутки (не ма рацѣ). Двѣдѣ 1) шоръи буде рускѣи отъѣи и шор-
 ѣи унекии отъѣали на рускѣи Ружѣѣ ѡѡѡѣи. 2) шоръи була руска сутѣ-
 кацѣи (неувзгляднено) 3) шор шварцурлий и за цутѣи (увзгляднено) 4) шор-
 ѣи на проходѣ лишь брацтво ходило (точку ту подали здѣе се для того шор бра-
 во разъ на зажданю вносило шоръи буде проходѣ] 5) шоръи не шитали передѣи-
 дуале шоръи подобно якъ Круце (неувзгляднено) 6) шор салата нехистѣи 7) шор-
 ѣи Отцеу учили по англѣйски (неувзгляднено) 8) шоръи була минитика и шорѣи
 вливѣи Т. Туркѣи (неувзгляднено) 9) шоръи можна ушити се на городѣ (увзгляд-
 нено) 10) шоръи въ середу заразѣ потѣиъ коли выйдѣи Фрициѣи позамѣтаѣи
 братѣи розмовницю (Отцеу сказали шоръи то се схоже ушити ней собѣсамѣи
 позамѣтаѣи позайкѣи братѣи забувати мѣи.) 11) шор въ стамбильхъ рано и въ ве-
 рѣи за голоснодрхатѣи се и ходѣи гали переш кадрѣсатѣи стѣили мѣи (тѣиъ
 Отецѣи упоминали) Вѣрскѣи зѣи Брацтва 1) шоръи конѣи и вѣдальцѣи нехистѣи
 (ресектарний маѣ звернути увагу брата). 2) шоръи тѣсно при середнихъ
 столахъ (неувзгляднено) 3) шоръи не давали смаженыхъ бульѣи (неувзгляднено)
 4) шоръи була руска супѣи кацѣи (неувзгляднено) 5) шоръи була каша пегена не
 варена (докторѣи не позволиѣи) 6) шоръи не було тѣиъ гасто проходѣи (не
 увзгляднено).

Зажданѣи урядникѣи Рѣи мѣсѣицѣи маѣи кончатѣи се у насъ вѣики Боусѣи
 Стѣванѣи отъѣе вѣие тогди буде въ недѣию рекреациѣи. Отецѣи питали се брата
 Петѣи ка рибѣи вѣиъ не поднѣиѣи се опѣиъ удѣлѣи мѣи кацѣи отъѣи. Рѣи вѣие не
 хотѣи на се приштати. На другѣи рѣи казѣи шор утворитѣи хорѣи зѣи матини-
 кѣи и они будуть спѣиати тѣиъ на рускѣи ѣи и на польскѣи Ружѣѣ ѡѡѡѣи
 (видѣи шор Фееиу досѣи карѣи) а тогди обѣиѣи се моѣе бѣи орѣи нѣи.

Понесе Вятковскій не може сообразити ради, бо есть за малый, тому кара-
ли Отець шобы котрыйсь зъ старшихъ поднятъ съ того уряду а тогда буде по-
радо въ. Просьбу шобы было зновъ оповданъ Отець увдгледнили, а шобы ту стря-
зу ево съ законити, постановили шобы въ сенаторы понесли ево съ кару за тощо
не звернули достаточно уваги на рекреациѣ на своихъ (а именно шобы не вли об-
ду). Коли питали си каждого сенора зъ собствъ ли приймае ту кару, ска-
завъ А. Савинскій сеноръ мѣшаной класи шр не буде вти обдуале и сеню-
роль не буде, протѣ перенеть ся вонъ до класи шестой а на ево мѣсце
зоставъ сеноромъ Шуринскій. Позавѣ дуе часто пропадалъ вѣле, по та-
новили Отець скинути поимѣника економа, бо коли одень буде за все вѣдповѣ-
дати тогда буде большій порядокъ въ економствѣ. Економъ на се не хотѣвъ
пристати понесе не маетъ расу на столько шобы съ мѣтъ обѣйти будо по-
имѣника и уступитъ. Новомъ економомъ хотѣли Отець зрѣбити Толбуко-
го тому шр вѣкъ наибольше критиковавъ попередного а коли вѣкъ не
хотѣвъ казали ему перенести ся до шестой класи. На ево мѣсце спрова-
дивъ си попередній економъ, а новымъ зоставъ А. Черскій.

26. Бѣла мавка. На салперодъ поѣхалимы на „гортовску скалу“ где серѣвъ
прѣемнои забавы, забавилимы дровшій расъ. Зъ полудни поѣхалимы до
Арвару „Грунда“ шобы съ покрѣпити зимнымъ мѣломъ а зъ вѣдтанъ
на „пасѣки“. Шуть однакожь не бавилимы си вже такъ приино ево
передише. Надъ салымъ бо вѣчеромъ лухала съ непремѣна пригода.
Одень зъ молодшихъ учениковъ зацепавъ беднастанно одного зъ старшихъ.
Шой розгнѣваной ударивъ его такъ шр досить було тлачу и крику. Хо-
теи не знати а во бы хтось бѣвъ выдубаный и мѣваный, все та-
ки есть серѣвъ непремѣна ели слабшій зостане побитый чередъ
мѣцнѣшого. Во вѣкахо мѣцарства нѣкто не предприняво быти
съ зъ слабшымъ. Зъ вѣдуче нѣкто не повиненъ во закладъ самъ сооб,

выобрети справедливость, разъ для того, шр себѣ знаемо шр справедливости
у Отца Ректора годъ дтримати, а и для того шр Отець Ректоръ неможе
укарати самъ тогда тыхъ шр закупають и тымъ способамъ неможе дати
науку для ишихъ.

Дни 24. доставъ приверенной давний урядъ Заступника Отца Ректо-
ра Гонорсе Набавъ показавъ нерадь шр мае доверѣ до Отца Ректора
и то говорехи и пишучи широ и свободно шр мыслить протездоставъ
Заступникомъ.

Заступникъ до нбкого не мвшае сеи худа зъ порученя Отца Ректора и
тогда коли Отець Ректоръ довший насъ буде неприсутный и емолишиа
на свободь мвсци. — Але буде робити Отцю Ректорови урочи о ученикахъ,
о порядку, о духу закладу и пр.

О позволенѣ до мвста, коли нема Отца Ректора, ученики мають пыта-
ти Цензора послѣ якъ описано есть въ правилахъ.

На зазданѣ не буде угацати худа тогда коли нема Отца Ректора
и тогда буде ихъ заступати.

31. Застданѣ водпоручниковъ Квйовскій зъ мвшанои класи 1) шр не ма по-
рядку въ класѣ бо за голосно говорять, и ходять (справы близше не розсвдженю.)
2) сеньоръ на рекреациѣ въ класѣ бавить се пилкою (бонъ оправдавъ се тымъ шр
не знае шр то не можна) 3) коли иде стати лишая злого сеньора котрый еше
розмавлыве. 4) шр другий сеньоръ прозивае словами дурень, блаженъ тыхъ шр
розмавлывають (того упомянено) 5) шр они бавить се закладовымъ бальскомъ
не хотятъ вѣхъ прикимади. (причина тому се шр есть ихъ за богато до того ба-
льска тому Отець казали шроби се роздѣлили на двѣ части, разъ одні ней гра-
ють, разъ други). Гарда зъ Франтва 1) шр бѣ чухий (здоровый) 2) вода теп-
ла (шр се перимить обводитъ а друшиа есть всего бхвиль, трудноше за той часъ

и столи постирати, и воды Аврсои поналивати, прохоловъ навіть нездоровости при вдрсеню пшени (воду) и муку часомъ и вето миса давали легуитну (неувляд-
нено). Вятковскій Кооп. зъ классы п.ч. 15. Ушо сеньоръ шпбгуе, бо коли котрый
выиде зъ классы, то сейчасъ за нимъ свѣсать и хлебъ и булки за сурі и шобъ-
нискій не принимав до баллона. У шобъ була въ мѣсяцъ рекреация (увляд-
нено) и шобъ въ вечеръ мѣсна грами кругль (неувляднено) Полтвскій зошес-
той классы и шр вода тепла. У шр Стуркозь коли уреть ея на городъ, уриваетъ
рѣчки и лазить за воробулами и шобъ рефлектарный носивъ хлебъ на вечеръ
(увляднено) и шр отецъ ~~зотъ~~ не вглянулъ досре въ справу шр до кобѣтъ
бо и мшии не обрали пудалка доручъ а мимо того осадной кары не потер-
тели (отець подаровали кару увараными). Лосевъ зъ классы п.ч. 19. У шр
носивъ рефлектарный хлебъ на вечеръ и шр вода тепла, и хлебъ сурій.

Застѣгане урядниковъ Отець запримѣтили шр на мунѣторств не повин-
но се друиыхъ оскарзати, протѣ постановили шрбѣ тыхъ котри се ухалто
въ огородѣ доглядали лишь сеньоры.

Сеньоръ четвертой классы оправдавъ шр настѣ котрыйсь выиде и до вышій часъ
не приходитъ, тогда вѣкъ иде шрбѣ зобачити де вѣкъ есть ~~есть~~ и шр робить
а се не есть зовѣль шпбгованъ.

П. Погошевскій
Редакторъ.

мусио конче бунт прикитам; Мога не вкото аче угеники бун-
 да таме чо настолетельството. Впросто при таке бунатанске
 зитке, таке бунатанске чо аче ачтоте да је О. Вкото чо
 ве таме зитке — забвда моје сподвватисе чо аче бафаре менеро-
 воджикене конче убзвдне да; сам вфе, розумвск, не зачатто зето
 неможвотне. — Але еке раз, скажут, томе бунатанскі зитке зие-
 коуют, бо ккто не зие чога тае прикитаме, а поје таме взвк-
 дот мониторенте, конче не мало прикитаме да до таме зитке, не е
 ртея хосекноу.

То се зие чо у нас ве чоа зитке да? Пречте богато рт-
 гий раз зиткеникисе вфе не дово зетаротисе и преветотисе. — А че ма-
 юте право закидати се Настолетельство, чо страве да зетаме бафонд у-
 геникоче и до кике зетосебувати да о кбиске мофе „Il n'y a que les in-
 visibles, qui ne changent jamais d'opinions." Лине дурни не зиткисот ав-
 кот своа мавит, каје половиче французека.

Але готовно, аче менте скажам, ачово „ограничені“ зиегитисе чо вато-
 те Мовариенте суте дуга мавит. Чому? — То мало зеноче. Се ктвое не
 зиегитисе. Мовариенте тае забвда, че богато ве ктоте че мало зеноче,
 ту саму чте, задагу. Мае кпр. стерега доброго духа ве заклат, чефе
 поје таме взвкдотне мало моје подавати герезе своа монитора не-
 дане, мало представлене?

Хроника не моје бунт довшото бо нама о стоте писат-говорити.
 А чоу се? То нама видко досате митке ве Мовариенте. Та кпр. по-
 ствднї ежортисе мало подавати тепаментове до розтова, до дискуссит?
 до розтова мѣре собоу и че Пѣтуенте на зетданске Мовариенте?
 Моје чоа бунт ве таке ежортисе кезрозумвотного, моје чоа нечотного.
 Отеце радо да прикитаме докарисе чо оно таке зие не ете аче оти ду-
 маютисе. Нчово бо таке не бафатисе аче переконатисе чо самі по-
 мотисе суджисе таке суте о кпринит и неелвдкисе заклатового вихо-
 ване. А таке розтова мѣре собоу и че Пѣтуенте мотисе
 кеповкитисе и Хроніку дав пофитку ветисе. Се одине мите при-
 мѣре, а таке мите тепаментове зиегитисе да богате.

Зване, число VII.

Мая ефт допис: Lokali monitorstva i Reforma Bractva кроит звансайдном Хроника. — Во гарант зитемо мая дописов дуре цткави, займостий. За ники видко цо поивднй екзорта не буре безидетавни. Еам во Трауитв такй вкрави ки дуре, цофо доперва сказати о про-
иха уреникахо! И зводкиф моэ? Бо пречувь ека рязь ти цо таку о-
казати затиовь цо до рускоити за дому оно не вансани. И мой цо-
не хотвь до Служба Гофои служити, самь признав ки цо во дому нво-
ни до цурквы не ходивь, а до костела, и окакше не рязновивь ека
по польски; и мой цо казавь цо во Трауитв еам миме меперь о-
динь руски, во дому иворити по польски и свята польски справивь.
И мой цо такь во раштленю обзавивь готовити бидри свецеником
до рших Мажив жонюв подбуровити, мая во дому Батиска свецени-
ка подь пофдань вриедомь воруевого. Зводкиф у нас таког дуря
небрали? А буре они вост во Трауитв!

А ека се вилавая на зиме вепольне! Ово во Трауитв когаме ки пармит.
Щаеме цо Польшки окаруюти ки довоше далеко толсерактником и
дестного не приходити до зоринихь свдствь. — Цофо буреба ки стале
за Трауитва еамба такь даленио миме? Буреба екась политикий за-
вурокь а не Трауитво, — а ки добре вилавая не раштленю? Ово о-
динь вурь урениковь вдегивувь вурь востеркь, не хотвь служити до Служ-
ба Гофои. — Не хотвь вурь свдствь, бо сунь органи, хоний цурковне по-
вала обзавива цо се не иходити обрвдоби. Мофе ирадво Польшки не
схотки ходити на Службу Гофу, монеше еамь ружка. Вурь меперь демон-
страциийно (бо оно нвоком не бурево) во Кедити и Свита ходити до Св. Ю-
ра на Службу Гофу — бо у нас нема!

Одна еце рте виходити на ет: Ово мониторь за Трауитва мая вно-
сити рте копру еаму не подая хтосе за Трауитва але за старшихь.
Однакь еамь дописи свтетниий и патие Трауитво и мая вносити? —
Се рте дуре вафна. Уфаваоть вурь мониторемь до своихь цтвий — але се де-
морализуе молодтрь, а заразомь не мофе моидо мониторемь показивати пред-
дваламь Батиска такь цо мониторь вбидароть. Або черезь не хотки за-
салонити ки, закратити ки самий за Трауитвоимь, або приневолити вом-
чи до гогось еаму за витеь сторони будити о ожно прасити.

Такй гадки палуеоть ки итаюи Гасотие Трауитва.

Tirocinium. № 5. Maj.

Deryderyus czyli Droga do miłości Bożej (c. d.) Bardzo starannie napisane, pod względem języka. Styl jest oryginalny, powściągliwy, trochę przypominający dawnych pisarzy, ale nie pobawiony pewnego wdzięku. To tylko zamieć można co do treści, że jeśli ta praca ma być studium obcego twórcy, nie trzeba swoich myśli w nią wkładać, lepiej z swoich zrobić osobny artykuł. Studium powinno wiersze oddawać myśl autora.

Potop (dokończenie). Widzi tu nadwyczerpaną Galiwoi w pisaniu, stąd trochę wari wielomówności. Ale styl piękny, obrazowy, bardziej odpowiedni może poezji; ale czyta się z przyjemnością. Recenzja sama mniej zajmująca, ale dobrze obrabiona.

Odpowiedź na zarzuty wyrażone przeciw Artykułowi p. t. Metoda wychowania w naszym Instytucie Lwowskim. Pierwszy nigdy nie powinien być wysuwać siebie, swoje ja, lepiej mówić nieosobliwie albo w liczbie mnogiej. To nawet ja wari, trzeba je ukrywać ile można. Oto np. „Niech sobie poci... ja rozumie.” „pomyślcie mnę... widzę się zmuszonym pochwalić”. Kto zmusze? Jakby komuś chodziło bardzo o nawet idanie. Lepiej, bo skromniej, powiedzieć np: „Niech sobie poci podziwiają... to rozumie ludzie wychwalać będy... pomyślcie jednak trzeba... należy pochwalić...”

Wprowadzenie nowej przez porównanie z woliłami bardzo piękne i trafne. Sądzi się sobie porostawione woliłiny i były mowa otwarcie hodowane, naginane rozumie mniej z doskonałe jaś pielęgnowane umięjętnie nie naruszają ich swobodnego rozwoju. Można by było jeszcze argumenty wzmocnić, a fortiori dowodzą konieczności także pielęgnowania ludzi w których jest wolna wola. W pielęgnowaniu woliłiny trzeba bawić na jej naturę, aby jej nie gwałcić - w wychowaniu człowieka trzeba jej uwierzyć na jego wolności. Człowieka bez niego wychować niepodobna. - Ale w każdym razie wstęp jest arcydziełem - i samą dowodzenie jest bardzo logicznie powiązane z wstępem. Tu tylko mowa trzeba podnieść niestosowność wyrażenia: „to metoda uszanowania (rozumie ja!) za najdoskońszą” i „ponieważ sposób prowadzenia dotychczas wyjątkiem”. To wygłoszone byłoby profesjonalnie. Albo np. „pomyślcie mnę że autor pod wielką myślą z uwagami”. Byłoby stanowczo, znacznie decydująco i szlachetnie, jakby ex cathedra.

W pierwszym punkcie nie dożył wchodzi krytykę w myśl autora „Mówi on, że modlitwa wspólna nabożnie przez uświęcenie odmawiane regresem leniwych i obłąkanych do nabożnictwa. Prawda, że widzę ówczesny nabożnie są modlących, jeden lub drugi lekarz ukłęknie i będzie może odmawiać wspólnie pacjenta. Ale jak? A potem jak metoda lekich być!” Ale autor suponuje że modlitwy są wspólne, a więc że wszyscy odmawiają ja!

By niekto nie ośmiesza stanowiska niczem nie poparte. Np. Skądże autor wie że „to
 wożenie będzie tylko chwilowem i w niczem nie umienni usposobienia chłopca.“? Wprawdzie
 jest rzyca dawa, takie bardzo słownice ale nie praktyczajca: 1/ że „kaj upewnosis mod-
 lic się będa, tylko dla oka.“ Tacy na klótych, według supozycji przyjęty, robi wrazenie pobor-
 nje odmawianie innych! 2/ że „modlitwy takie pobożnie nie są odmawiane.“ A przecież py-
 jąc się właśnie coś przeciwnego! Przeciwni krytycy wprawdzie mówią: „Prawda że widzę in-
 nych nabożnie się modlących...“ Inneba więc było raczej odpowiednicie przeciwnikowi:
 Nego suppositum. tj: aby mogło się zdarzyć żeby takie modlitwy odmawiane były pobożnie,
 a przynajmniej że to tak nadko się trafia, że w rachubę tych wypadków brać nie mi-
 nowa.

Co do drugiego punktu, twierdzenie tam postawione zupełnie nierozumnie. Niema
 wątpliwosci że jedyny sposób przygotowania młodzieży do wspólnych modlitw - są wspólne
 modlitwy. W tym miały przeciwnik wspólny głos. Chodzi tylko o to 1/ czy młodzież odma-
 wiając wspólnie modlitwy przez to przynajmniej się do wspólnych modlitw? czy przeciwnie do
 nich, jak w ogóle do modlitwy, nie wstręca się? 2/ Co ważniejsza czy przynajmniej młodzież
 do wspólnych modlitw, klótych w życiu nie będzie prawdopodobnie skazy, czy przynajmniej w ogó-
 le do modlitwy raczej i wierowej? Przynajmniej się do wspólnych modlitw, i to tylko me-
 jsz, nie będzie odmawiać żadnych - tego nas ucy doświadczenie. I dlatego też, o ile pamie-
 tany przeciwnikowi nie chodziło wcale o przynajmniej umiarkowanie do wspólnych modlitw, ale
 o taki jakie ohydna uchen w wspólnych modlitw podczas polityki swego w Zakładzie.

W trzecim punkcie bardzo trafny dot krytycz odpowiedzi i silnie ubil przeciwnika.

W czwartym, części pierwsza objęła wprawdzie przeciwnika, ale słabo; w drugiej zaś to części
 myślenie podany byłby raczej na ręk przeciwnikowi.

Mógłby było dobrze rozumowanie przeciwnika jasno przyjąć, bo wogóle ujął krytycz
 niema się pod ręk nie krytykowania i przez to nie doszły moim pochwylić się o krytyce.
 Jeśli chodzi o to by widiano przecie i modlących się wspólnie, to u nas mejs bractwo,
 które codziennie wspólnie odmawia modlitwy. Kto chce może się do nich przyłączyć -
 Czy kto przychodzi na ich modlitwy? Cudem się to zdarza. Kiedyś było u nas i to także
 wprowadzonym aby pierwsza klasa wspólnie odbywała modlitwy, a to w tej myśli by
 się modlitwa wygusli. Zwykle bowiem kusim modlitwa praktycznych mejsz. Odmawia-
 ją Trisagion, Psalm 50, etc. po słowiańsku. a nie mejsz wyobrażenia up. o jakie wiary,
 nadziei i miłości. I co się stało? Uważali to sobie za apokonyk, że niwola. Wiele
 prosiło o przeniesienie ich do innej klasy pod różnymi porowaniami. Potem dopiero do-
 wiedzieliśmy się że im chodziło nie o co innego, a tylko o nieodmawianie wspólnych
 modlitw.

W dalszym ciągu krytyki powraca znowu ten sam sposób pisania pretensjonalny:
 „Wiedząc że rancie nie mogą się zgodzić na dogłębnie nakazane.“ i „na to pod ręk”

porowem zgodzić się nie mogę" - a najgorzej przy końcu. Jak wtedy jest upamiętały tak i koniencje drwina. „Takie moje idanie i jego silnie tymi się będs.” Zawszety się ię się styry kogoś recepcyjnego osobicie, obrainego, gorzkiego konienczego dysputy „Owren” - i uelamy na jakoś jinnu silnicjns afirmacy, zatwierdzenie się - a tu uprosz coś przedownego następnje: „niech każdy tymie się swego...”

W każdym razie jest to proca najważniejsza w diściejnym numerze.

Wycieczka do Winnik. Styl nie dosyć wypracowany, choć to raz lepsza polszczyzna i niema błędów. Sz wtedy co raz ucho up. uszte jedne pod drugim powtórzenie się słów albo up. Spotkaliśmy tu dzieci niktóve, klóve....” Nij cytelnika i to ię jednym eizgiem wyszłko napisane, bo iadnych odstępcis, a osobliwie uszte zatwierdzenia pierwszym oszł l.m: isng. - Zvents rajmujszo i ciepło opowiediane, i ma wielki postęp w pisaniu.

Wspomnienia podróży z Kyma do Słowa (c. d.) „Styry i usz jego...” Tak się te wspomnienia czytają. Cytelnik, który miesiąc temu cytał koniec wspomnień nieparnięta już o kim tu mowa. Należało więc, albo na tem miejscu opowiadać nie przyswici, albo w krótkich słowach przypomnieć kto był ów o którym mowa. „No sprisit na kwintę.” - nie pino się.

Nasze potrzeby. Nie używa się nigdy wyrazu: gadać, tembardziej w artykule biernymym, bo może odkryć, idowicie autora.

Nie dosyć wzmiankami są skargi na trudny porytek do bibliotek. Przedstawione jest w artykule głównie potrzeba książek teologicznych, ale się i radzie innych książek potrzeba. „Nie fatwiejnego dla nas mających doskonale wybraną księgozbior, iktiego możliwymy konstaci, ile nam potrzeba.” Obci na jest wiadoma pownieknie ię pod względem fatwistyki i teologii nena bibliotek jest uadnymy ubog. „Chis się przygotować na dysputę.....” Anowa mowa niy o teologii - a potem anowa opisać jak niyż nie chce ić do bibliotek, bo iadnej książki dotknąć się nie wolno - „Bo coś mu potem, ię pójdzie, kiedy nie może dostać tego, co mu potrzeba. Musiałby bowiem chyba znać wszystkie dzieła nie tyłko co do treści, ale nawet ich oprawy, by na pierwszy rzut oka wyłaził to, jakie dla niego jest najoppowiedniejne.” Jeszliby chodziło nenywicie o dzieła teologiczne, to pniei nie fatwiejnego jak znać je, bo ich jest nledwie kilka i wyszy już ich prawie ustowali. Zvents, prawda ię z powstku bibliotekar nie powalał samymy wyjmować książki, ale od dawnego czasu już tego nie pustręga, widze jak to dla wielu jest pnytkiem, i musi być wiczi po każdej wycie poprosić książki i iytować się nad niedobaliois wiedzujsz, który książki wstawia, lub klada, byle jak.

Periculum in mora, wykrykuje autor, bo się zbliżaj, examine! Ale kiedy najmniej uszte się jestli nie przed examinami? Pniei examine idaj się z podrgum.

kie. Jesli by bylo jako psiculum in nova, to innego rodzaju, i nalezialoby wlasnie w
wzgladu na examina upełnie biblioteczne ramkami.

Ala tu, daje się, nie chodzi wcale o dzieła teologiczne ale o inną treść - Ala i to
nie miałyby żadnej wagi, bo przecież każdy ma w sobie z biblioteki podobalchem książek.
Proś książek stługęch w podrzemki szkolne, ^{stowarzyszenia} pisać listy i książki do czytania duchow-
nego, mają tych książek w sobie po 6, po 9, nawet po 11 i po 15! - Dlaczego tyle się
ma książek? Każdej pewno dobrze się nie przeczyta. Rozumie każdy, że dobrze jest mieć
jakieś książki różnej treści, aby umysł odpoczął od nauki iście wstępnej, ale nie to
daje jedną książkę. Chociaż, powiedz, jest różnie w różnym chwilek usposobiony, i w-
tym tego raz do tej drugi raz do innej bierze się książki. Ala to ile. Treba umieć re-
perować nad usposobieniem tak kapryśnym i umnieć się do pracy nie według uspo-
sobienia ale według potrzeby.

Chodzi więc i nie o to - ale jeszcze o coś innego. Nie chodzi o czytanie książek ale
o ich przeglądanie. Tym co mają, czas na to, nie to bardzo przyjemna, ale dla biblio-
tekarna który musi potem układać do porządku książki, nie bardzo to nie rzy.

„W Rymie biblioteki stawała i wchodzi kto chce i kiedy chce? Za tak jest w Rymie,
transact. Treba by wiedzieć czy to się przyjemnie do porządku w bibliotece, a nie trzeba być
bardzo domyślnym, aby przypuścić, że jeśli na górze w alumnie prefekt nie pozwala na
rozmowy po celach, to się zbierać na górze w bibliotece. Za dawnych czasów, kiedy w bi-
bliotece rzymskiej był dobry porządek i był bibliotekarz (czasem nim był O. Felimik) bibliote-
ka była ramkująca i dostęp do niej nie był łatwy, a jednak kto prawdziwie chciał studio-
wać, ten studiował.

„Zety bibliotekarzem był kto inny a nie Prefekt? Towarzem. Ala już raz próbo-
wano, i co się okazało? Książki wypożyczano nie zawsze zapisując je. Ala to jeszcze naj-
mniejsza. Co góra biblioteka stała się niejednemu zabronionym schadz. Lrentz, choć
dobrze utrzymał bibliotekę a razem był na usługi wynajmów, tyle jest w bibliotece to
roboty, że Prefekcy miały pierw skrupuł powierzyć jej braciom alumnowi, którzy czas
jako tak swą.

Jest się skory na to że Prefekcy nie doręży uwzględnia potrzeb braci Alumnowi, to wam
może być prawda - to trzeba mieć takie uwzględnienie Prefekcyjnego.

Kronika. Bardzo dobrze napisana, skoda tylko że konferencyeabrały większą jej
cipi - Może będzie lepiej konferencye nie zapisywać, raz że trudno wiadomości jej spisać -
a powtórze że zabiera czas - a wainijne, wypadki jakie się dzieły w Alumnie -
W Konferencyach niektóre są niedokładności których tu trudno podnosić by i tak już nie
mamy cytelunków keni konferencyami. Osobliwie rozmowa owoje Kapucynów z O. Kaj-
sawinem nie jest wiadomością przydatną.

ВѢСТНИКЪ

Число 3.

Червень.

1890.

5. Отецъ заборонили першій сервіс брати въ кругу за те що не хотѣли вѣдступити дружилъ на котроль черга припадала.

7. Заставане вѣдпоручникѣвъ Квѣтковскій зъ лѣшаной класи 1) шобъ частойше давали редьковъ (неувзгляднено) 2) шобы були лѣшій шобтки до шварцу (увзгляднено) 3) шобъ зъ лѣшаной класи за пошало идуть до рекфектаря (показало си шобъ не идуть за пошало але такъ дѣло се належеть). 4) шобъ лѣшше варили и прислафовали бульбу (увзгляднено) 5) шобъ коли котрый сеньоръ выходитъ, всегда лишай на свое мѣсце Копитневского асей мѣсто упошкнати, сперекае и сварить се зъ дружилми. 6) шобъ Червскій за пошало родносить, и тарель збыврае при середнихъ столахъ. 7) шобъ вода тепла при столѣ (увзгляднено) Гарда зъ францтва 1) шобъ лифети неки оти (увзгляднено) Савинскій Сель зъ IV класи 1) шобъ рано при шущенно ходотя не видно се (постановлено повѣстити лампу. Пткѣвскій Кон зъ четвртои класи 1) шобъ Отецъ позволили Гранковскому и Отковскому Кон: ходити до лѣшаной класи (неувзгляднено) 2) шобы стѣ даги еще одного ученика до четвртои класи (неувзгляднено) 3) шобы скорше дзвонивъ рекфектарный на обѣдъ и вечеру (неувзгляднено) 4) шобъ економль дае мало патеру до выходка (понеже еще не вступлено) 5) шобы були.

коли на сѣдѣ хершинѣ (убзгляднено) ъ шорѣ не давали въ пѣсть все тусемю
потраву до бубовѣ (убзгляднено) ъ шорѣ тѣхъ котры мають гради въ кругу
лѣ могли гради и подгасъ доизу. (неубзгляднено) Хармирекъ ъ шорѣ пер-
ша серія зновѣ могла гради въ кругу.

Расданъ уредни ковѣ Отець кажали економави дотре франкати чи
швецъ порядко направлѣвъ шорѣти, а коли запримѣтитъ шорѣ шорѣ
разѣ показавъ Отецю Шопеньскому а они его водиравлѣвъ. Сеноръ лвшаной
класси оправдавъ он; шор коли выходитъ шор всегда лшанѣ Шопеньского
понеже не ма кого лшанѣ. Отець похваля Шопеньского шор есть доб-
рошль сеноролѣ, шорѣ ко поручили шериолу сенорови дати блу пра-
вила до шоританѣ, шорѣ знавъ екъ маѣ шорѣ уредѣ справовати.

10. Шорѣ перенесли економи (Шерского) до классы понеже не маѣ
касу занимати шорѣ шорѣ уредовѣ. На его шорѣ зостаѣ еко-
номолѣ Шокский, а до того станцѣ перенѣвъ онъ Шурянский. Ре-
фектарнылѣ зостаѣ Швиовский

14. Расданъ водоручни ковѣ Хармирекъ до пятой классы
ъ шорѣ перша серія зновѣ гради въ кругу ъ шорѣ давали хершинѣ (убз-
гляднено) ъ шорѣ дають до маю молока квасного. (Отець поручили ре-
фектарноли уважати шорѣ наливали шорѣ шорѣ) Рарда
до Франца ъ шорѣ сенорѣ боли кои ешалѣ дотре скоро гасѣ шорѣ
шорѣ въ вечерѣ, и шорѣ котры приходѣ шорѣ шорѣ шорѣ шорѣ
но онъ розбараши. (Отець кажали шорѣ шорѣ шорѣ) Савкинскій
шорѣ до шестой классы. ъ шорѣ шорѣ шорѣ шорѣ (убзгляднено)
Швиовский до шестой классы не маѣ шорѣ шорѣ шорѣ. Шец-
ковѣ до шестой классы ъ шорѣ шорѣ шорѣ шорѣ шорѣ шорѣ

льшию особно. (Свѣтъ звернули увагу сенора шоды той же уважавъ, абы тѣмъ
 хотрѣли нуть ноги изъ дна мохили, а тогда та въ не буде нуть.) 2) изъ
 Шерскій за голосно укаивъ ея по городъ (его уаблинено) 3) шодъ давалъ ду-
 шонѣ бурьба (недвзаведнено) 4) шодъ мофена було по вехертъ ухита
 ея по городъ. 5) изъ другой сенора прозавав друи хъ, лвиавъ ея до ксво-
 ихъ рвкѣй и дуче колрехно нагоминѣ (его уаблинено)

Разсданъ урядниковъ Свѣтъ пийали ея ра поволимъи гомъ
 изъ шродѣиъ шраги въ кругъ. Не рѣшено одна въ нѣкого.

20. перенесли ея свѣтъ Павло до акад. дому зѣтатарѣ одна въ вел-
 да наиниъ ректоромъ. Мунѣ перенесли ея свѣтъ Монтвнскій

21. Въ евангеліѣ руской, приадаюкій на іу недѣлю було
 „не пецутся“, се есть не феурѣтъ ея... Але шодъ? Нѣкого кербѣ-
 ти? гекати акъ само прійде? — Нѣ.

Въ евангеліѣ польскойъ есть, шодъ Мс. Христо съ не давъ Агосто-
 лавѣ водраду зловийи рѣби, але повелѣвъ выплыти на се-
 редину, запустили рѣтъ — а тогда зловили — бо запустили сва-
 мени Муса. Се есть правило: Шобити все шодъ мофена мовбаи водѣ
 на въ все заленало; але шодѣвати ея лишь водѣ Бога, мовбаи все
 водѣ Бога заленало.

Богъ хопе зъ нашою старонѣ и вѣри и шраць „Свѣсконого Богъ
шхско“. Мо само молитва: Богъ знав шодъ намо треба, а одна въ
 вилавав молитви. Мо само Церква: Богъ штерекне нешилька
 ти аленема на шхкви. — Черезъ inspiratioes Богъ не рѣдишъ
 Церквою.

„Отже и мы скажали свѣтъ мучило бути осторожнѣй, штерекни ея

- „ и олимпиади ея на выдати. Давнѣе такъ бывало шр тѣ, шр оуть на эти-
 „ пендѣхъ - шримо сили зъ собою шрѣлковшю вышраву, и шр рѣчно бтеть Каловка
 „ вышрава въ шр. на водновленъ вышравки. Есю рѣчь залшише.
 „ Давнѣе шр мундурки коштовали о половину менше, бодентъ мун-
 „ дурокъ вышравъ. Магмо великѣе недоборъ шражали далше, одна рада шр въ,
 „ това заплатила тому два роки половину, а водтакъ не платитъ.
 „ Мнша за минушѣе рѣчь шрѣлковшъ не заплатила. Шрети еше водъ
 „ двоухъ лѣтъ не заплатила. Богато платитъ по 100, 120, 150, а то еше
 „ не вѣтъ точно заплатують.
 „ Отъка ешо року зложила майше о 2000 менше а на будущѣе рѣчь
 „ сколько буде?
 „ Е вѣсе теперь принимаюки принимавъ такѣе котрѣи ешии брѣ
 „ шрелили о ушраню и шр а едъ трѣхъ рѣчидѣвъ. Шр ошадно ети,
 „ и економитъ Шр шр принимаюки шрѣлковшъ шрѣныхъ, не знати шр шрѣ-
 „ ни шрѣти коли ушранють гимназію шр - хибѣ шр пойдутъ на шрѣ.
 „ шрѣни водъ. - Шр шрѣе шрѣе шрѣолахи! Шрѣ шрѣшлатъ ея шрѣо елану.
 „ Шр шрѣшлатъ ея шрѣшлатъ шрѣо елану - шрѣи шрѣшлатъ. Шрѣшлатъ
 „ вѣтъ на шрѣшлатъ шрѣе будущѣе шрѣе шрѣи шрѣшлатъ. - Шрѣ
 „ шрѣшлатъ не шрѣе шрѣе до много рѣчидѣшлатъ еше шрѣе шрѣшлатъ.
 „ Будущѣе шрѣшлатъ шрѣшлатъ. Заштупитъ шрѣ шрѣшлатъ будѣ шрѣ
 „ шрѣ шрѣшлатъ шрѣшлатъ по шрѣшлатъ еше шрѣе шрѣшлатъ, и будѣ шрѣ
 „ шрѣшлатъ и на шрѣ. Шрѣшлатъ до шрѣшлатъ шрѣ шрѣшлатъ будѣ шрѣшлатъ шрѣ-
 „ шрѣшлатъ. До мене такъ еше давнѣе будѣ шрѣшлатъ шрѣшлатъ шрѣшлатъ.
 „ шрѣ шрѣе еше шрѣшлатъ. Отъ шрѣ Александръ будѣ шрѣшлатъ шрѣшлатъ.
 „ и до него шрѣшлатъ будѣ ея шрѣшлатъ. ”

21.

Заштупитъ водшрѣшлатъ Гарда зъ Гранта 1. шрѣ шрѣ шрѣ шрѣ

Качество, протом обвѣтили сенсори мѣ, что кондого тѣхъ дѣнь будутъ вѣт-
цѣви здавати справочанѣ въ се дѣе по класамъ тѣхъ порядковъ. Ровноже
напомнучи нагляданя спалнь, шробы болыше уважавъ на свой урядъ.
Эконолови казали въ токъи водносагѣи се болыше менше до еконоливъ
списовати по водносагѣи разбданю, и давали и ту картку С. Вѣтнѣваву.

29. Разбданъ водворучниковъ Заринаровъ зѣ пятой класѣи 1) шробы
спратъ ресфектарный добвадъ безнастанко въ новѣ а потому такими
руками розносить хлѣбъ 2) шробы кава за солодка (неувзгляднено) 3) шробы
не давали телятины. Стеуковъ зѣ шестой класѣи 1) шробы харла мѣ-
шавъ не носавъ бо мѣшъ руки труднѣи (увзгляднено) 2) шробы бѣръ про-
водъ (неувзгляднено) 3) шробы давали молодой бульбы (увзгляднено)
4) шробы шофена чайни въ пилку (неувзгляднено) 5) шробы декотри зѣ спратъ
ва подпераютъ се въ камлицѣи въ въ кормѣи черезъ шробы дають злымъ
примѣръ (тѣхъ настоятель спратъ уполнчѣи) Гарда зѣ спратъ
1) шробы еконоливъ приносавъ уранѣ передъ шробы въ субботу, абы можна
заразѣ дати шо по правѣи бѣи зле направилъ (увзгляднено) 2) шробы
шробы розносагѣи въ ресфектарѣи дѣе стукантъ и незграбно розносагѣи
(тѣхъ ресфектарный водправивъ а вздѣвъ шробыи иншихъ) 3) шробы наго-
родѣ декотри за головно учатъ еи (мѣшъ заборокено вѣсти еи на горо-
дѣ) Савинскій Левъ зѣ шестой класѣи 1) шробы три шробыи шофена роз-
навлѣти (неувзгляднено) 2) шробы три шробыи шо мѣшого шитали бо
се шробыи теперь читають дѣе дѣе датинне (теперь вѣбравъ книжки мѣшъ-
рѣево отѣсе казали бѣеъ удачѣи до Товариства) Франковскій зѣ шестой
вертой класѣи 1) шробыи абы вѣт кистили шаровъ зѣ бѣра шробыии общѣи
и бѣра шробыи не кистили (неувзгляднено) 2) шробыи тѣи шробыи розносагѣи
не наливали остатковъ бо на шробыи еалии дѣе (увзгляднено) 3) шробыи

чертвыи (то власно здоровый) 4) тепла вода при столб (убудилденно) 5) изо-
бы не давали толъ тань 6) шобъ давали молоду бумбу (убудилденно) 7) шобъ
можна мнѣи грами (неубудилденно) 8) во вечеръ шобъ можна гра-
ми во круль (неубудилденно).

Разбранъ уредниковъ Отецъ сполнилъ шобъ больше уважайи на те
шобъ во ресектари было тихо, и шобы походакъ ходили тихше и не
розмывали. Шобъ е питали е Отецъ конского сенора и возгало
всѣмъ уредниковъ, ерь е справуотъ по князю, и чи уредо елоу роде-
дши досре выповидѣ. При той способности перенесли сенора Шквеса
(Фридриховского) на сенора досетвертой князи, а въ шестой по-
ставили Коцую Дениса.

А. Роговевъ
Редакторъ.

Научовият постуръ у насъ.

Трагедия до Правда. Число X. за вѣсая Герберъ.

1. Какъ же не естъ! Давно вѣе дара^{къ} / гуми да потреба ѣкого вѣстун-
ски Моваремба го сробомъ ширимъ вѣ справѣ копра зима рѣзъ болъ-
ше набиратъ нѣръ камъ железъ. *Clava facta clavis faciunt amicos.* А що
еще болше за доносомъ снѣмъ промоватъ то рѣдка безсторонностъ вѣ
рѣкахъ такъ драгивнахъ. Увара о томъ што може комъ единично пра-
цувати далъ гродѣ двохъ народѣхъ, утѣхомъ слушна; протѣ и ми го-
ловко дѣлѣ того, тримали да забвѣда ружкою *Синтезѣ*, а мнѣ зѣ ко-
нечности ю опускаемо и зѣ великимъ маломъ. Може буть ио не дѣ-
валъ, а мнѣ брѣкъ такту, бѣмъ пригизано копра насъ такъ узрама,
уеохотила до тоа *Крестиницѣ*. — *Sic fata voluerit.* А поже се
вѣе не зѣвнѣтъ да, то преба буде когдѣ помпаметъ о томъ шодѣ
вѣ камѣмъ *Жакодѣ* не мнѣ *Ружко* ае и *Полки* унтѣмъ добра
по ружки говоритъ и тсатѣ.

Еамъ авторъ *Домис* хвалитъ *Домис* вѣ „*Уванѣ*“ ио написана
естѣ зѣ *модовиѣ*, то камъ сподобало да и вѣтвнѣмо ио унтѣмъ се
оуѣнати а и самъ написавѣ такъ само зѣ *модовиѣ*. Еамѣа уѣлѣ
Моваремба и *Грациѣ* такъ писано забвѣда и текъ гѣло — а вид-
ко ио око може такъ и естъ *дѣстѣ*мо — то може сказати ио не
мнѣ „*текъ же не естъ!*“ — ае, „*естѣ дѣфе а дѣфе добре!*“

2. Децо о мониторѣмѣ. Не моа на се теперѣ гасу, ае пре-
ба да добре *перемѣнѣ*мъ *даватѣ*мъ *забвѣ*мъ — може се урѣдитѣ да
*пѣжѣ*мъ — шодѣ *переконати* да *ѣкѣ дѣстѣ*мо *вѣзбѣ*мъ да тогѣмъ *за-*
*бвѣ*мъ *мониторѣ*мъ? Ментъ *зѣ* да ио такъ ~~и~~ само ошѣ *вѣзбѣ*мъ да
ѣкѣ и теперѣ. О *маднѣ*мъ *голосованѣ*мъ, о *маднѣ*мъ *уравѣ*мъ шодѣ *на-*
*стѣ*мъ *мѣ*мъ, вѣ *небнѣ*мъ *разѣ*мъ, *прикипнати*мъ *ѣкѣ*мъ *бѣ*мъ и то-
ва не моа буть. Еѣ рѣѣ бѣлаѣмъ *уѣ*мъ *небнѣ*мъ *небнѣ*мъ а *небнѣ*мъ
*небнѣ*мъ.

Головна уѣмъ *вѣзбѣ*мъ *ѣкѣ*мъ *не*мъ шодѣ *вѣ*мъ *вѣ*мъ *мѣ*мъ уѣ.
лоа *ки*мъ, уѣлоа *Грациѣ*, уѣлоа *Моваремба* (*хотѣ*мъ и се не
*вакнѣ*мъ) ае шодѣ *вѣ*мъ *вѣ*мъ *мѣ*мъ, *мѣ*мъ *радѣ*мъ и *уварѣ*мъ *по-*
*дикнѣ*мъ *уѣ*мъ, *копра*мъ може *и*мъ не *ѣ*мъ шодѣ *сказати*
*скарѣ*мъ на *са*мъ *На*мъ *ѣ*мъ аѣ *не*мъ *ѣ*мъ аѣ *вѣ*мъ *ѣ*мъ

Et богиньство — замба то ве дьва правдоо то еше не внадае грекисам
 ант богиньство де богъ того, ант такъ писано, титъ меньше внадае
 Моварисамбу. Мое око газету, най пише, най вистикае будда, ант най бе
 ре урети во томе шо Намолитамъ убавяе за хосенко. А еше буде
 мошо Моварисамбу внаваамъ не исихае, сам не буде знаамъ шо
 говоритъ се на Монтморисамбу. Мепер Намолитамъ Моварисамбу не
 дьвае такофе не застдакисае.

3. Сорогоной сивва. Самъ в Ветнику дьвае писано шо Мо-
 варисамбу боамъ де възрофуктисае богъ другикъ, то дьва того, шо око
 отираамъ де богъ сивва, робамъ трудностамъ вридаамъ газу, а казару ошт-
 рывамъ де сивваамъ а по-за рекреацио, замба, акъ девитамъ, вет дьва
 прикеловенъ сивваамъ. Еше Ветникъ поимамъ се и оудамъ сьног-
 ставно, то се възникисае.

Тамъ боамъ буде прикелитамъ де шо грекиса не дьвае виновниъ,
 ант дьвае винае нефае в уретиамъ, — титъ меньше сивва буде у него
 на другий рѣкѣ пофамъ. Машоо уретиамъ не маамъ. Милитамъ за
 сивва акъ девитамъ по ф дри. мафамъ не мафамъ. Моимба сивваамъ
 крипикъ, ант ихъ за мало; сивваамъ дьвае ораамъ или дьвае за мѣ-
 ко. За ораамъ не сивваамъ перетамъ, бо се воритамъ а разамъ урети-
 амъ.

Хроника. Дьвае добре писана шода титъ шо за коротка. Моварисамбу
 оидамъ се на Ветникъ, ант акъ видко, в Ветнику влестивои хроника не-
 ма, сьта титъ справодака за застдакисае а то не кока зрозумитамъ. Вридаамъ,
 хонликае все дьвае затсано такъ акъ око мало дьвае а повиско дьвае в
 Ветнику, то Моварисамбу ту саму рѣкѣ представитамъ за свого ставовицае а
 застдакисае дьвае шое самостойноа. А подѣт Матернату представитамъ за
 рѣкисае сторонае каберутамъ боамъ титамъ.

Званя . за Сервено.

Кронт Хроникае зитъ ораамъ Домиса. Во кѣи тавице де Тьраамбу
 тому на Монтморисамбу просамъ шода Отецу зитамъ верице до Матернату?
 вь обави Тьраамбуа матамъ подстава то се покафе; вь кофамъ разѣ
 мущитамъ притамъ до того шода Намолитамъ мамъ знаитамъ грекисамъ компи-
 дае хонлитамъ а уретиамъ его застдакисае. Мростамъ самий грекисамъ естеперутамъ
 де акъ за ише буде, сам не буде в киси штого на дьвае уретиамъ.
 Доброй домисамъ не доущикае до кафа, бо ихъ упередфамъ —

Курчаба повсюду и пишу еще призываю подая для его выступления за Браутова. Полки невинны молитвы по рукам и как рукам возм- влять или по рукам, полки возм- влять по полки. Справд- было уже за старок полков; могли превне навита с молитвы - Ано голубь Курчаба не вить с на завданья еще нас Брауто? - Но эту о с не ходило - „Ма да с будут навита, если да нам кто не с звернув увану, скажу Витцеви нека Браутова“ - Отец переконан с что не вст Руки возм- влять по рукам не рукам молитва - Бо не вст или вить по на память. Карлаповичь сам призыва с до того.

4. В рукам. Сам. Буда-повде - По шконт конра сиким с висте. не висте не придумо на гал до дому. Пошми сдт на мство боду позувалек - По гал гесте буди мтр кити и Уензорь. Отец добдла с что причина для конра вонь так сугата с и кто Витцеви не доносит что дт с во Уитернат сдт увану на репрезисе - при- гинот сего вого ссти что нас гитре виступити за Захладу -

Калмарок гостави вдаленой за Захладу за не возм- влять за- вана с в Шконт.

5. Уензорь уполненой. одикл принайиче с до конкув ируу добре дождатти, в противкит сугар загроуди Отец его шикити - Вонь призыва с что уже о том что не дожит издепно уекии халсу- ют, стоти с и пр. что нас гитре возм- влять, покае трудно ссти в полск. Сам. Буда. але не гал еще что скарфити водити. Отец сж- зав что теперь не приме его хаткита навти водити сего хонт- м. Дуфе с и тобит и убити, але не приме такис ко- прт за нехотото у нас пробудетот -

6. На скафити (покае она мфе буди поствдл сего року) буди загапкой перемиде стату Уитернату за утлого року.

С что голубо ударк то с что келомовой гетт породох, бо не- ма добрих сенир-ов. Трудно их гити. Вкраю с екс до Уи- тернату таке, что геолога урдник-ов. Что с вприводит? Доиста что сенир- не сит скарфити на колгот, а сам тоскарфити ма- ют ссти с за гал - каживают его урдникот, грегасот и пр. Не розумовит сего что сенир- нас обовисок скарфити -

Брацтво мало сигурности кога и домет о ствар турско. Менаџмент
 признаје те саме најстарији је Ваи (заступник) - а сего итубауко-
 го покрива колефонства из савдуга: 1) Наистинице буде мушта жати
 из ове и заклад - будуће ошфе и заклад нашоим ако еста по ин-
 шихи закладах икисе способа изоби поддржавати, ланати уреникѣ,
 а и пошле и тайни доносики; 2) Наистинице не може жати
 квоко је старији копрѣвоа кодрѣвѣ и дождати, карфити; буде
 мушта пошукати ивр поодимом; ик до неже перекати о
 томе из обавице не пошфа квоко. Може ошфе бити и так
 из Мензорони кѣр. буде уреник је першоа, другоа квоко; 3) За
 најмекши рѣи будуће вогакити се, и се вѣе впровадила и. Зогу?
 Отец сам зовати кѣр. кога из ходи до мѣста безе пошволик.
 Вѣи капорѣно буде заевилити из се ену у перше сугило се, и
 капорѣно буде обдувати из вѣе проа не уродити. То збѣди О.
 мец пошукати жати из справд се ену перши рѣи трагико и? Ивѣ.
 да из Сениорѣ иквоко о томе не доноси; але менѣ вѣе Сениорѣ не
 докоствѣ. А из пошфа повтрити из вѣе друге изи подѣбно не
 уродити? - Ешта и уродити Отец о томе жати не будуће. Мусати
 Отец ступити и лиш не сабствѣ кождо; коли не покаф и из
 ато не дуфѣ сабствѣ - то ео примати не може. Иттеркати
 еста ка се изоби и не коже доброа поправити, але сам Намо-
 атѣи о ивѣи жати не буде, икѣ потрѣити кога попра-
 вити? Ми ари савдѣвѣ је сего ивѣа колефонскога изобувати и
 сениорѣ. Сами сабт першоа уреники.

Друга рѣи кога нешто вѣе дошкуче Наистинице,
 се подѣи је Брацвоим. Из докопѣи сафам рѣити Брацво,
 се бубало перѣр вѣе Иттеркати, але менѣ вѣе ступити је се
 жада из рѣи ивр пошволик не одене жати. Старији
 перѣити толу; старам и перекати мене из так не еста.
 Из буба икае икиса прилика толу из оди вѣе ступити је Бра-
 цво и из икисе ео до сего пошволик. На пробу предлофи и
 толу из вѣе ступити и ео прикати изоби жѣвѣи окрѣи бра-
 цво, воикити рѣи - Јара је оо тоо не се прикати. Сафа-
 юти ошфе бити вѣе Брацво, але вѣе Брацво ео иквоко
 рѣи, ео, так ик давѣице, такоме вѣе копрѣвѣи вѣе
 перѣити. А је сего из савдуга? Из Брацво вѣе стѣице.
 и из вѣе жѣе оо таким.

На заведенно Урядників. Дмитковий Кошт. підпис справу зиченя год-
мів, з II кв. на Буно Сеніора. - Маме утисковитой володѣ непорядок, а
сеніора здає чь не увере чь з Сеніора. Нет приурочені до входу кажда-
тому вѣ о кво.

З справозданя затупника дождав чь Омея Каетовича, що у-
реники уверотоме махи що дождедотоме Сеніора з шнебурч - чь біотоме
чь дурѣ на рекреациа и приуветотоме чь аловитоме акиси давкитоме не Буно
путь - Мотоме чь Векетарній галауотоме в рекетарт.

Сургула чь рѣ дубна, загадка. Маломисского батѣри зюви-
мь комь утадеит и побити криуца: а та Лису! - Вѣмь переконя-
ний чь се чьмь Сетткарата Вукій зробице зь се чь колме или
поставити чь. Вѣмь справѣ неаповѣрна такь чь Омея перестраши-
мь чь чь моге дѣстав хороба позговом и фектотоме - але справ-
ѣ такь на плечахь махи бурк. Моге такь загадка розкрити чь.

7. Шесте килка с.г. там де адѣмо: Коцуба, Мад. Рогомевский,
Савинский, все, дурѣ змь сиребуа чь и богато криковѣ робити наведе
о 10 вереромь; протоме, чьдѣ Буно блуцке Цензора перекесено на
там де Буно Крифановский сеніоромь - Савинского Етема и Грак-
ковского посаджено до Браутва -

Вереромь около 10 годикт подѣ вѣклати Матернату вѣдѣ пр-
кану полати чь крики акиси вовчи, видно чьдѣ переполохатоме По-
саукого, до подѣ его вѣклати хтось крикуе, а опѣсч зь горт
хтось криав. Мотоме зь горт Буно зде чь Карвовский - Зостева
перекесеномь на мѣце Крифановского до Коцуба и пр. -

9. П. Матркий Програде скарфу чь О. Маршалкебу, котрий
притхав до Львова на реквизиит, чь шхто ко приходить до Сам-
нцїотоме дождуватоме о урениках - и чь тепер уреники булм
досади отурені чь до убрѣн. Мамь геревика келити.

10. Зь Лим. Вукою кажат, дати повѣджене на вѣт Буно у сно-
вди. Омея дати повѣджене, мѣмь не змь Рогомевского Мадѣ,
котрой не Буно у сновди. -

Отцы сказали Заступниково чтоб не приходило членки вст
загаломъ вышловати Милкина, а тамъ это кое особно най мене — бо
такъ вачкадакъ занадто уредово, зъ наказу.

11. Въ отъясной билетъ умоваемъ съ чтобъ не заступувати сеніора
а комъ Корошевскій Маріинъ зодить д' заступувати инші, а именно
Витковскій Мадій, Тендрейскій и Стеуковъ нападати на него. Справ.
дливий спрайкль! Вачодно иль безъ сеніорів!

Въ день Св. Ан. Петра и Павла Бура экюрта гукъ вѣвхъ и дѣл
Кучиновъ и гукъ Поликновъ. — М. Крестовъ обвучево С. Петрову власти нагдъ
Церквою, караментво гукъ того що вѣмъ нашъ правдиве поките, вѣру о
дѣствѣ М. Креста. — А оиола комъ ему давае тую власть, робае
его своимъ заступникомъ, вачарае вѣръ него тобови гукъ себе. Кд
рѣво утѣкомъ справедлива. Не тамъ вѣ Церквѣ але вѣвода и завѣданъ, ели
акійсь караментъ, настоятель робитъ когосе своимъ заступникомъ,
наѣствникомъ вачарае и вачарае повикемъ тили двохи рѣей:
1° чтобъ заступники буть одного переконанъ, до одного спрѣвѣ зѣ сво-
имъ настоятелемъ; и 2° повикемъ буть зѣ нимъ звѣданий, трид-
матъ съ его. Инакше нѣкомъ не буде рѣе ити добре —

Мого самого мучу вачарае и вѣръ моимъ заступниковъ с.г.
цензора, сеніорів и пр. Не могу нѣкому наклапати, наклапати не-
реконанъ, але приму чтобъ ти що не годфроти съ зѣ мною, не
хочити або не могутъ зѣ мною примати, най не примимать
надноки уредовѣ.

На другій рѣе мичольнай треба кати вѣсти съ добра до дѣл,
порядокъ мучити буть вѣрцеванъ — а се все залезати вѣрѣ уредни-
ковѣ —

То муръ мене и при обѣдѣ не такъ тихо, и по ісходахъ ходитъ
дуго галѣрно? Скарае ментъ ректорскій, що комъ вѣ погавъ зговъ зѣ вѣ-
ли вѣстѣ, зараръ ти що вѣмъ пофамъ того при ментъ не робимъ? — то муръ
е? Престѣе тогъ все могли забвафати и цензора и сеніора? и одне-
кофъ ктои иль не боѣе съ? — То муръ вѣ погавъ що ктои куривъ?
иль вѣ одамъ тако такій доброй мучи? То муръ вѣ, зѣ академичного
дому погавъ що ктои зрѣна чравъ во кругитъ, а мѣденъ сеніоръ ест
цензоръ не забвафатъ се зѣ Митернату? — Бо мене иль се обхо-
дитъ тому не могутъ зверментъ оей и чийи не вѣе що дѣе съ. Не-

на ревности, бо неже може одиждьство зѣ мною. Не ходити мнѣ о тебѣ —
 ма изъ мѣст, не прилетити зѣ мною?

Во претисахъ есть все: или махъ съ вѣсто, или ходити и пр. а сего-
 ра маюти докидант претисѣхъ. Новинки звертант на все звану. —

Кѣлька разѣхъ кр. говоримо ехъ цюбъ зупи повно не неавтант. Де тамъ!
 Намъ будѣ зупи ехъ ехъ сманѣише, жараръ хотѣти приауфити съ коле-
 гатъ и неавтантъ теки изъ годъ родосити. На другии роки треба бу-
 де цюбъ родѣвант заступникъ и цензоръ. —

Душе треба уважант на зрѣкѣсти дѣхъ зупи. Мелери еще неавт
 приадуотъ изъ наши зрѣники не кланютъ съ новафномъ свѣщен-
 икант. цю: передо Црквиант не кланютъ шапокъ. Забвѣант се
 котъ еще въ тундуркѣхъ у нехъ ходити — а досѣ панѣтант!

А не волтаютъ може рѣвей надъзвѣгайтѣхъ? Де тамъ! У нехъ пре-
 зѣнъ будѣ драктъ ось теки. Епископъ Пузанка говоривъ зѣ одномъ
 зѣ IV класа на кортарт. Вѣнъ ант въ руку не поублывавъ ант
 шапки не снѣвъ! — Мода нѣкого Епископъ не скажавъ домерва те-
 перъ, но кѣлькахъ лѣтахъ, говоривъ ментъ въ жалитъ: „Мелери вашѣ
 зрѣники зрѣкѣиши цюти или давнѣише.“ О такихъ рѣванъ нѣ-
 котъ нѣкто не забудѣе! —

12. Во клѣст шестѣи с. т. тамъ де мелери махъ будѣ Сениоромъ Карво-
 вѣи, але сей не хогѣ сениорувати, все крики, и пр. — заступникъ На-
 бавъ ходивъ до нихъ, ехъ мало цю не вокинцѣхъ зѣ клѣсти говоривъ: „Мѣ-
 мацѣхъ зѣ Отцѣхъ — и пр.“ — а передомкою скажатъ цю навмѣсно кри-
 гатъ, на зрѣсти заступниковѣхъ. Мѣлѣ цю вѣнъ приаидити до нихъ на
 розгову, а онѣхъ скарфитъ. — Добра наука дѣхъ заступникѣхъ! Вѣнъ
 бо о ехълько може оуадѣе колѣговъ своихъ пероу зѣ шкодою порядку.

Опанѣтант ехъ тотѣ клѣса и перепросилъ заступника ехъ
 даюшъ цѣхъ вѣнѣ на Карвовского. Скажалъ цю вѣнъ всему вѣнѣхъ.
 цю доки ехъ не будѣ тамъ, будѣ порядко. — Съ вѣе за богато!
 Карвовскѣи въ IV клѣст будѣ Сениоромъ и добре справувавъ ехъ — а
 мѣ цю ехъдѣти въ клѣст II безпастанко робитъ непорядко. Кар-
 вовскѣи снѣлѣиши, запачкой, онѣхъ ехъ цѣхъвант зѣ средство
 ехъ напередъ вѣхъвант. Онеу перексатъ, на влакѣ Сафана,
 Карвовского, до особнои клѣсти.

lakaub nie znajdujemy pomocy? Dlaczego nie Polakach opierci się nie możemy?

Wraczę przesładowane, wyimowane. Teraz chyba każdemu jasne - że dlatego nie jest
obecnie idzie nas i samych Polaków. Ciężko dlatego że są Polacy, że się upomnęli w swój Gar-
cie o to że Rusini niecierpieli z Polakami sobie postępijs. - A są i Polacy co do tego poma-
gij!

Цукреварь по скупкут мѣшко заимбѣ - Не мѣшь възвращати. Доктора не
мѣ было жонти. а по кафе было вѣрѣ идние не прихитивемт ииного Док-
тора, ииного не дружи дѣла.

Кирьскорукациѣ.

1. Шатовицкій - здав матуру.
2. Ванковець - " - зъ възвращеніем
3. Лагоскій - " -
4. Моско - " -
5. Вофанскій Моботур - " -
6. Вофанскій Бодань - " -
7. Набавь - зъ Кн. IV достави поправку.
8. Рогошевскій Мадей - " - " - поправку.
9. Будной - зъ Кн. VI - " - першу класу
10. Ендонь - " - " - " - зъ възвращ.
11. Цукреварь - " - " - " - " -
12. Коцуба - " - " - " - " -
13. Пасауцкій - " - " - " - " -
14. Крижановскій - " - " - " - " -
15. Була - зъ Кн. V - " - поправку.
16. Толуцкій - " - " - " - першу класу.
17. Миски - " - " - " - " -
18. Karwowski - " - " - " - другу класу
19. Квочкоуцкій - " - " - " - " -
20. Шурлякскій - зъ Кн. IV - " - першу класу.
21. Рогошевскій Витордь - " - " - " - " - зъ възвращ.
22. Сабунскій Леонь - " - " - " - " -
23. Марьинскій - " - " - " - " -
24. Полохайло - " - " - " - " -
25. Голуцкій - " - " - " - " -
26. Гарда - " - " - " - поправку.

